

Sygn. akt: I C 516/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Garwolinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Basek
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anna Jasińska

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2017 r. w Garwolinie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko J. S.

o zapłatę kwoty 503 zł

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 516/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) S.A. w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. S. kwoty 502, 47 zł oraz zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Pozwany J. S. wniósł sprzeciw o nakazu zapłaty w którym zaskarżył nakaz zapłaty w całości. Pozwany podniósł w sprzeciwie, że naliczenie kary umownej jest niezgodne z art. 483§1 kc oraz , że nie otrzymał dokumentów –dowodów przedstawionych przez powoda w pozwie i nie może się do nich ustosunkować.

W toku procesu powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika popierał powództwo.

Pozwany podtrzymywał stanowisko ze sprzeciwu, podniósł, że w umowie doszło do obejścia i rażącego naruszenia prawa, a kara umowna jest niezgodna z art. 483 §1 kc. Nadto pozwany kwestionował pozostałe należności, podniósł, iż nie wie z czego wynikają i jak zostały naliczone , od jakich kwot , podnosił, że nie została mu doręczona nota odsetkowa obejmująca karę umowną.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 29.11.2013 r. powód zawarł z pozwanym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). Zgodnie z umową operator miał świadczyć na rzecz pozwanego usługi telekomunikacyjne określone w umowie, a pozwany jako abonent miał uiszczać na rzecz operatora opłaty zgodne z cennikiem. W związku z zawarciem umowy pozwany jako abonent nabył urządzenie modem o wartości 1091, 80 zł przy czym cena urządzenia miała być płatna w 37 tarach,

pierwsza rata przy zawarciu umowy 1 zł, 24 miesięczne raty po 21 zł i następnie 21 miesięcznych rat w kwotach po 48,90 zł. Umowa została zawarta na czas oznaczony do dnia 29.11.2015 r. W związku z zawarciem umowy operator udzielił abonentowi ulgi w wysokości 3511, 54 zł. W umowie postanowiono, że jednostronne rozwiązanie umowy przed upływem czasu oznaczonego na który umowa jest zawarta, dokonane przez abonenta lub przez operatora z winy abonenta, oznaczać będzie naruszenie przez abonenta zobowiązania niepieniężnego utrzymania aktywnej karty SIM przez ten czas. W takim przypadku abonent miał zapłacić na rzecz operatora karę umowną w maksymalnej wysokości 600 zł. Strony postanowiły, że w przypadku naruszenia przez abonenta postanowień umowy Operator może w każdym czasie ze skutkiem natychmiastowym, po uprzednim wezwaniu Abonenta do zaprzestania naruszeń lub usunięcia ich skutków i bezskutecznym upływie wyznaczonego w tym celu abonentowi terminu- umowa k. 19-22.

Pismem z dnia 01.07. 2015 r. powód wypowiedział pozwanemu umowę w związku z zadłużeniem znajdującym się na koncie abonenckim pozwanego. Wypowiedzenie miało nastąpić ze skutkiem na dzień 10.08.2015 r. Jednocześnie powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 593, 38 zł na którą składają się należności z niezapłaconych faktur, odsetki za zwłokę oraz kary umowne - k. 32-33.

W dniu 01.07.2015 r. powód skierował do pozwanego także pismo wskazujące na możliwość kontynuowania umowy w przypadku zapłaty do dnia 05.08.2015 r. należności z faktur wraz z odsetkami w kwocie 59,43 zł. Po spełnieniu tychże warunków w ciągu 7 dni miało nastąpić przywrócenie świadczenia usług telekomunikacyjnych, wypowiedzenie umowy miało stać się bezskuteczne, a kary umowne miały zostać anulowane- k. 30.

Należność dochodzona w sprawie ma wynikać z nałożonej kary umownej i not odsetkowych. Dokumenty obejmujące karę umowną i noty odsetkowe nie zostały złożone. Pozwany zaprzecza żeby dokumenty te zostały mu doręczone przez powoda przed wszczęciem sprawy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów wymienionych wyżej. Wiarygodność dokumentów nie została podważona.

Dokumenty te nie dowodzą zasadności żądania pozwu. Pozwany twierdzi, że zapłacił dwie faktury wymienione w zestawieniu nieopłaconych faktur – k. 33.

Pozwany zaprzecza, żeby zostało mu doręczone wypowiedzenie umowy z dnia 01.07.2015 r. oraz pismo z tej samej daty określające warunki jakie musi spełnić, aby anulować wypowiedzenie umowy i karę umowną.

W kserokopii karty „Zbiorowe potwierdzenie nadania listów poleconych z dnia 02.07.2015 r. ” nie wskazano, aby w tym dniu jakakolwiek przesyłka została przesłana do pozwanego. Nie jest wymienione nazwisko pozwanego jako adresata- k. 35.

Powód twierdzi, że wypowiedział umowę pozwanemu. Nie przedstawił dowodu na poparcie swoich twierdzeń. Nie wykazał aby przed rozwiązaniem umowy dokonał wezwania pozwanego jako abonenta do zaprzestania naruszeń. Nie wykazał aby dokonał skutecznie wypowiedzenia umowy. Z wydruku śledzenia przesyłek z dnia 02.07.2015 r. wynika, że został przesłany list polecony ekonomiczny nadany w Urzędzie Pocztowym w W. ul. (...), (...)-(...) W. oraz że został on przekazany do doręczenia do UP W. w dniu 06.07.2015 r. – k. 36. Brak dowodu potwierdzenia doręczenia określonej przesyłki pozwanemu.

Zgodnie z treścią art. 61 §1 kc oświadczenie woli jest złożone innej osobie z chwila gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła się zapoznać z jego treścią. Powód nie wykazał aby oświadczenie o wypowiedzeniu umowy doszło do pozwanego i w jakiej dacie to nastąpiło. Pozwany ostatecznie dowiedział, się, że umowa została wypowiedziana, ale nie zmienia to faktu, że zaniechano wykonania postanowień umowy związanych z uprzednim wezwaniem go do zapłaty. Zauważyć należy również, że zarówno wypowiedzenie umowy jak i faktura obejmująca należność z tytułu kary umownej w kwocie 533,95 zł wystawione zostały w tej samej dacie tj. 01.07.2015 r. W dacie 01.07.2015 r. oświadczenie o wypowiedzeniu umowy nie dotarło do pozwanego, a więc wypowiedzenie nie było dokonane skutecznie i w związku z tym nie było podstaw do wystawienia faktury obejmującej karę umowną, gdyż kara umowna została zastrzeżona za

przedterminowe rozwiązanie umowy. Nie zostało dowiedzione, aby umowa w dacie 01.07.2015 r. została skutecznie wypowiedziana. Domaganie się zapłaty na podstawie powyższego dokumentu obejmującego należność z tytułu kary umownej jest pozbawione podstaw prawnych.

Wskazać należy również, że karę umowną w myśl art. 483 §1 kc można zastrzec w umowie z tytułu naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego.

Powód zastrzegł karę umowną za jednostronne rozwiązanie umowy przed upływem czasu oznaczonego na który umowa jest zawarta, dokonane przez abonenta lub przez operatora z winy abonenta. Rozwiązanie umowy oznaczać miało naruszenie przez abonenta zobowiązania niepieniężnego utrzymania aktywnej karty SIM przez czas na który umowa została zawarta.

Zauważyć należy, że pozwany jako abonent nie miał żadnego realnego wpływu na utrzymywanie karty SIM aktywnej. Utrzymywanie aktywności karty leży w gestii operatora , abonent płaci jedynie za świadczone usługi telekomunikacyjne. Obowiązek nakładany na abonenta utrzymywania aktywności karty SIM jest konstrukcją sztuczną wykreowaną przez operatorów , by mogli potem naliczać kary umowne. Kartę SIM może utrzymywać aktywną tylko operator bo tylko on ma niezbędne do tego narzędzia. W umowie doszło do obejścia prawa co zasadnie zarzuca pozwany. Taka umowa jest niezgodna z art. 483 kc bowiem w istocie nakłada karę umowną za niewykonanie zobowiązania pieniężnego w postaci niezapłacenia należności za usługi telekomunikacyjne. Za niewykonanie zobowiązania pieniężnego w określonym terminie i niezapłacenie należności abonent płaci odsetki.

W odniesieniu do należności z tytułu not odsetkowych powód nie udowodnił w jaki sposób i od jakich kwot zostały naliczone.

Z podniesionych względów na podstawie art. 6 kc, art. 61 §1 kc, art. 483 §1 kc Sąd orzekł jak w wyroku.